

forslag den 18. december ved en afstemning med navneopråb. 65 delegationer stemte for (herunder de nordiske lande) og 11 (østblokken) imod, medens 26 lande afstod. Efter afstemningen erklærede Sovjetunionen ikke at ville presse sit resolutionsudkast frem til afstemning.

Plenarforsamlingen bekræftede den 19. december vedtagelsen af 15-magts-forslaget.

Debatten.

30 lande deltog i Korea-debatten, som varede fra 11.—18. december. Intet af de nordiske lande tog ordet. Hovedindlæggene kom fra henholdsvis Sovjetunionen og De forenede Stater. De indeholdt ikke nye synspunkter eller argumenter, men formede sig stort set som en gentagelse af de tidligere års debatter. Hovedlinien i Sovjets indlæg var en understregning af, at FN's virke i Korea efter sovjetisk opfattelse er illegal. Der gjordes mest muligt ud af de uheldige

sider ved det sydkoreanske regime, medens Nordkorea på den anden side søgtes fremstillet i det bedst mulige lys. Fra amerikansk side hævdedes det med styrke, at FN's indsats i Korea var fuldtud lovlig og berettiget. De gavnlige virkninger af FN's virke i Sydkorea understregedes, og det udtaltes, at omend der var mangler i Sydkorea, søgte FN efter bedste evne at afhjælpe dem. De sovjetiske påstande om de gode forhold i Nordkorea afvist som ubegrundede.

Hollands og Australiens repræsentanter erklærede, at omend ikke alt var godt i Sydkorea, var der dog ingen grund til at fremhæve Nordkorea som eksempel. For dette område gjaldt, som den hollandske repræsentant sagde det, at den diktatoriske undertrykkelse var usvækket.

Flere afro-asiatiske lande støttede uforbeholdent den vestlige politik i Korea, men andre (f. eks. Ghana og Ceylon) vurderede denne politik som et udslag af den „kolde krig“ og opfordrede stormagterne til at søge en ny løsning på vanskelighederne.

VII. Det særlige politiske udvalg.

Det særlige politiske udvalg afholdt sit første møde den 3. oktober og valgte enstemmigt Shintare Fukushima (Japan) til næstformand og landsretssagfører *Hermod Lannung* til rapportør.

Det vedtoges at behandle de seks dagsordenspunkter, der var henvist til udvalget i følgende orden:

1. Den sydafrikanske Unions racepolitik (dagsordenens pkt. 87).
2. Beretning fra FN's videnskabelige komité vedrørende virkningerne af atomudstråling (dagsordenens pkt. 30).
3. Spørgsmålet om grænsen mellem Venezuela og Britisk Guiana (dagsordenens pkt. 88).
4. Oman-spørgsmålet (dagsordenens pkt. 79)
5. De arabiske flygtninge i den nære orient (dagsordenens pkt. 31).
6. Ungarn-spørgsmålet (dagsordenens pkt. 85).

Den sydafrikanske Unions racepolitik.

(Dagsordenens punkt 87 (a) og (b)).

Spørgsmålene om den sydafrikanske apartheidpolitik og behandlingen i Sydafrika af indere og pakistanere, som plenarforsamlingen hidtil har behandlet adskilt, blev til 17. samling indbragt samlet af en gruppe afro-asiatiske lande, der i et ledsagende memorandum henviste til, at den sydafrikanske regering i strid med FN's resolutioner fortsat opretholdt, ja endog havde skærpet sin hidtidige holdning.

Resolution.

Under debatten i det særlige politiske udvalg stillede 34 afro-asiatiske lande et resolutionsforslag, i hvis operative del plenarforsamlingen

1) *beklagede* den sydafrikanske regerings undladelse af at efterkomme plenarforsam-